

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka (przewodniczący)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. W.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej
w L.

o zadośćuczynienie i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 maja 2021 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 kwietnia 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 2 kwietnia 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) na skutek skargi kasacyjnej Powódki S. W. odrzucił skargę kasacyjną od wyroku tego Sądu z 18 września 2019 r. w sprawie prowadzonej przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w L. o zadośćuczynienie i o ustalenie.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, iż na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po terminie, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., skargę

nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Skarga kasacyjna Powódki została oparta wyłącznie na podstawie art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. bez wskazania jakiegokolwiek przepisu postępowania, któremu Sąd odwoławczy miałby uchybić. Skarga taka podlegała odrzuceniu *a limine*, bez wzywania do uzupełnienia braków, gdyż powołanie przepisów, które zostały naruszone stanowią element konstrukcyjny skargi. Bezprzedmiotowe było wszczęcie postępowania naprawczego w zakresie braku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, który to element jest niezbędny z uwagi na treść art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Ze względu na to, iż z treści skargi wynikało, iż podlega ona odrzuceniu, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 126² § 2 k.p.c. nie rozpoznawał zawartego w niej wniosku o zwolnienie Powódki od opłaty od skargi kasacyjnej.

Na powyższe postanowienie Powódka w zażaleniu wskazała, iż zarzuca powyższemu postanowieniu naruszenie przepisu art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię polegającą na nieuwzględnieniu faktu, że naruszono zasadę prawa rekonstruowaną z wielu przepisów prawa procesowego znajdujących się zarówno w k.p.c., jak i w innych aktach prawnych, jak i nieuwzględnieniu przepisu art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. z 2004 r., poz. 869/30) stosowanego przez sądy krajowe z urzędu. Powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i dalsze procedowanie w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze (nadzwyczajny), nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nadto jest środkiem odwoławczym o wysokim stopniu sformalizowania i powinna zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie. Kodeksowe podstawy kasacyjne są określone abstrakcyjnie i ogólnie. Konieczne jest

sprecyzowanie, do jakiego naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego doszło i na czym ono polegało. Spełnienie wymagania przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia polega na tym, że skarżący powinien wskazać, na jakiej z przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c. podstaw kasacyjnych opiera skargę kasacyjną, przytoczyć - oznaczone numerem artykułu (paragrafu, ustępu) ustawy - naruszone przepisy prawa i wyjaśnić, na czym ich naruszenie polega, oraz wykazać, że naruszenie przepisów postępowania mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Złożona przez Powódkę skarga nie spełnia tych warunków w najmniejszym stopniu. Konkretyzacja zarzutów skargi kasacyjnej, będąca elementem przytoczenia jej podstaw, jest uprawnieniem i obowiązkiem skarżącego. Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do zastępowania strony w ich wykonywaniu, a zarazem spełnienia za nią ustawowej powinności, nie może zatem, gdy skarga kasacyjna nie spełnia wymogów art. 398⁴ k.p.c., decydować, jaką rzeczywistą treść (w zgodzie z jej intencjami) należałoby przypisać sformułowanym w niej zarzutom (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 września 1999 r., sygn. akt I CKN 379/99, niepublikowane). Art. 398³ § 1 k.p.c. wskazuje, jakie mogą być podstawy kasacyjne, a art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. określa warunki formalne skargi kasacyjnej zobowiązując stronę do ich wskazania - przytoczenia i uzasadnienia. Złożona skarga nie spełniała tego wymogu.

Powoływanie się na Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej, Traktat o Unii Europejskiej oraz wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również wymagałoby sprecyzowania zarzutów i merytorycznego odniesienia się w kontekście zaskarżonego orzeczenia. Brak jakiegokolwiek juredycznego wywodu uniemożliwia ocenę twierdzeń Powódki.

W konsekwencji, zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. art. 394¹ § 3 k.p.c. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

ke